

Retouradres : Postbus 78, 2600 ME Delft

Aan de leden van de gemeenteraad van Delft

Datum
15-05-2018
Onderwerp
motie M-15
Ons kenmerk
3670629
Uw brief van

Uw kenmerk

Bijlage
3

Geachte leden van de raad,

1. Aanleiding

De gemeenteraad heeft op 9 november 2017 bij de begrotingsbehandeling de volgende motie (M-15) aangenomen:

- De Raad vraagt het college om;
- De mogelijkheden tot en de effecten te onderzoeken van een verhoging van de inkomensgrens voor de regelingen van het minimabeleid naar 120 % van de bijstandsnorm;
 - De uitkomsten van dit onderzoek in het eerste kwartaal van 2018 voor te leggen aan de raad en deze te betrekken bij de Kadernota 2018.

In deze brief geven wij antwoord op deze motie.

Er zijn verschillende vormen van bijzondere bijstand, waarvoor niet allemaal dezelfde inkomensgrenzen gelden. Per hoofdcategorie van regelingen binnen de bijzondere bijstand geven we aan wat de inkomensgrens nu is, hoe het bereik nu is en wat het betekent als de doelgroep wordt uitgebreid.

2. Verschillende inkomensgrenzen, c.q. draagkrachtgrenzen¹

Binnen de bijzondere bijstand worden op dit moment verschillende (inkomens)grenzen gehanteerd:

105%: Deze inkomensgrens gebruiken we bij het vaststellen van het recht op de individuele inkomensvoet. Mensen hebben recht op deze toeslag

¹ Er bestaat een verschil tussen draagkrachtgrenzen en inkomensgrenzen. Wat inkomens- en draagkrachtgrenzen zijn, en hoe de gemeente deze gebruikt kunt u vinden in bijlage 1.

indien zij langdurig (in Delft 5 jaar) leven van een laag inkomen (105% of lager).

110%: Deze inkomensgrens gebruiken we bij alle vormen van bijzondere bijstand. Deze inkomensgrens noemen we de draagkrachtgrens. Is het inkomen lager, dan hoeft de betrokkene zelf geen bijdrage te leveren in de kosten waarvoor bijstand wordt gevraagd. Is het inkomen hoger dan wordt gekeken welk bedrag betrokkene zelf kan bijdragen. Bij deze regelingen kan iemand met een hoger inkomen dan 110% van de norm dus ook bijzondere bijstand krijgen, maar niet het volledige bedrag.

Er zijn enkele vormen van bijstand waarvoor we geen eigen bijdrage vaststellen, maar waarbij de 110% grens geldt als een 'harde' grens. Dit betekent dat mensen met een inkomen boven de 110% geen gebruik kunnen maken van o.a. de computerregeling, de fietsregeling en de schoolkostenregeling.

130%: Omdat we het belangrijk vinden dat iedereen goed verzekerd is voor zorgkosten hanteren we een hogere inkomensgrens bij de AV-Delft, namelijk 130%.

3. Aantallen huishoudens met een laag inkomen

Om de financiële effecten van een verhoging van de inkomensgrens te kunnen berekenen is het van belang om de omvang van de doelgroep te kennen. Stimulansz biedt het volgende overzicht.

Tabel 1: aantal huishoudens met laag inkomen in Delft in 2017 (bron Stimulansz)

Aantal huishoudens	Inkomen tot 101%	Inkomen tot 110%	Inkomen tot 120%
Inkomen uit			
arbeid	860	1097	1398
eigen onderneming	443	507	572
inkomensvoorziening	1182	1990	2882
sociale voorziening	1917	2613	2797
totaal	4402	6206	7649

Aantal personen met inkomen	Inkomen tot 101%	Inkomen tot 110%	Inkomen tot 120%
	6882	9635	11983

Aantal huishoudens met kinderen jonger dan 18 jaar	101%	110%	120%
	1073	1481	1786

Aantal kinderen	Inkomen tot 101%	Inkomen tot 110%	Inkomen tot 120%
	1593	2245	2636

Een uitbreiding van de doelgroep van mensen met een inkomen van 110% naar 120% betekent dat ongeveer 1450 huishoudens extra een beroep kunnen doen op bijzondere bijstand. Dit is een uitbreiding van de doelgroep met 25%.

In personen betekent dit een stijging met ca. 2350 extra personen. Een toename met 20%.

4. Gebruik van de verschillende regelingen

In het onderzoek door de Delftse rekenkamer (najaar 2017) naar het Delftse armoedebeleid wordt geconcludeerd dat over het algemeen het bereik van de verschillende regelingen in Delft gemiddeld tot hoog is (blz. 41). Er zijn verschillen per regeling. In onderstaande tabel vind u een overzicht van de belangrijkste regelingen. Het bereik van de verschillende regelingen wordt bepaald door de potentiële omvang van de doelgroep. Daarvoor gaan we uit van de cijfers van Stimulansz.

Tabel 2: Het gebruik van de belangrijkste regelingen binnen bijzondere bijstand en armoedebeleid

Verstrekkings	Inkomensgrens	Omvang doelgroep in personen per jaar	Gebruik in 2017	In % van de doelgroep
Individuele. Bijzondere bijstand	110%	9635	1646	17%
Budgetbeheer/bewindvoering	geen	Niet bekend	1129	
Computerregeling *	110%	247	234	95%
Fietsregeling	110%	374	184	49%
Individuele Inkomensvoorslag	105%	1854	1506	77%
Individuele studietoelag	110%	onbekend	45	
Jeugdportfonds	110%	1746	768	44%
Jeugdportcultuurfonds	110%	1746	143	8%
Schoolkostenregeling. Onderdeel Delftpas	110%	1746	1714	98%
Delftpas 5 euro pas	110%	9635	2188	23%

*de omvang van de doelgroep is bij deze regeling uitgedrukt in huishoudens.

De AV-Delft is niet opgenomen in bovenstaande tabel. De AV-Delft kent een inkomensgrens van 130%. Dat is meer dan de 120% die aanleiding is voor deze notitie. De AV-Delft is een succesvolle regeling en kent een bereik dat hoger is dan het landelijk gemiddelde (zie brief aan de gemeenteraad d.d. 8 maart 2018 nr. 3647.397).

Per hoofdcategory hieronder een toelichting:

Individuele bijzondere bijstand:

Op deze vorm van bijzondere bijstand kan alleen aanspraak gemaakt worden voor specifieke, noodzakelijke en bijzondere kosten waarvoor geen aanspraak kan worden gemaakt op een andere, voorliggende voorziening. Het gaat vaak om kosten die zich niet elk jaar en niet bij iedereen voordoen. Verder zijn er kostensoorten waarvoor de cliënt zelf moet reserveren (m.n. huisraad). Pas als dat niet mogelijk is kan bijzondere bijstand worden verleend. Er zijn normen over hoe vaak een voorziening mag worden aangevraagd. Voor bepaalde vormen van huisraad wordt bijvoorbeeld een gebruikstermijn (bij normaal gebruik) van 8 jaar aangehouden.

Budgetbeheer/bewindvoering:

Budgetbeheer is een instrument dat wordt ingezet in het kader van een schuldregeling of om schuldenproblematiek niet erger te maken. Een groot deel (45%) van de gebruikers heeft geen uitkering en een inkomen dat boven de bijstandsnormen ligt. Door de schuldregeling daalt het besteedbaar inkomen zodanig dat qua beschikbaar inkomen recht op bijzondere bijstand ontstaat.

Computerregeling

Voor huishoudens met kinderen vanaf groep 5 van de basisschool tot 18 jaar. Deze huishoudens komen 1 keer per vier jaar in aanmerking voor de computerregeling.

Fietsregeling

Was eerst alleen voor kinderen die naar de brugklas gaan, de regeling is in 2017 uitgebreid. Kinderen vanaf 4 jaar tot 18 jaar kunnen nu 3 keer in aanmerking komen voor een fiets.

Individuele inkomenstoelage

Hiervoor komen inwoners van Delft in aanmerking die 5 jaar of langer een inkomen hebben van maximaal 105% van de inkomensnorm. In totaal zijn dat 5296 huishoudens in Delft. Volgens het CBS had in 2016 36,8 van de huishoudens met een laag inkomen dit lage inkomen langdurig (d.w.z. meer dan 4 jaar). Zo komen we op de schatting dat 1949 huishoudens in aanmerking zouden komen voor individuele inkomenstoelage.

Jeugdportfonds en jeugdcultuurfonds

Voor kinderen vanaf 4 jaar uit huishoudens met een inkomen tot 110% van de inkomensnorm, die deelnemen aan georganiseerde sport – of cultuuractiviteiten.

Schoolkostenregeling (gekoppeld aan gratis Delftpas voor kinderen)

Voor alle schoolgaande kinderen van 4 t/m 17 jaar.

Delftpas € 5,-

Voor volwassenen. Er geldt een inkomensgrens van 110%. Kinderen van deze € 5,- pashouders komen in aanmerking voor een gratis Delftpas.

5. Financiën

De gemeente krijgt geld van het Rijk voor de bijzondere bijstand en armoedebestrijding. Deze gelden maken deel uit van het gemeentefonds. De gelden zijn niet geormerkt. Het staat gemeenten dus vrij om zelf te bepalen hoeveel geld zij beschikbaar willen stellen voor bijzondere bijstand.

Uitzondering hierop zijn de extra middelen die in 2017 zijn toegekend (de zogenoemde Klijnsma-gelden). Deze middelen zijn toegevoegd aan de begroting bijzondere bijstand en zijn bestemd voor kinderen die opgroeien in armoede. Ook deze kinderen moeten mee kunnen doen, zowel op school als in hun vrije tijd. Deze gelden zijn gebruikt voor een versterking van het huidige beleid (computerregeling; fietsregeling; sport- en cultuurfondsen). Met de uitbreiding van de regelingen zijn de middelen volledig verbruikt.

In 2017 werd in totaal (inclusief kosten uitvoering) € 7.589.279,- begroot voor de bijzondere bijstand. De uitgaven waren € 7.812.603,-. In 2017 was er dus sprake van een tekort van € 223.324,--.

Voor 2018 is een totaal bedrag begroot van € 7.586.978,-. Bij ongewijzigd beleid zal ook 2018 worden afgesloten met een tekort.

Binnen het huidig budget is daarom geen ruimte voor intensivering van beleid.

Tot en met 2015 was er sprake van een onderbesteding binnen de bijzondere bijstand. Er zijn een aantal acties ingezet om onderbesteding te voorkomen.

- Deelnemers aan de AV-Delft krijgen naast een uitgebreidere dekking van zorgkosten ook een bijdrage in de premie van de aanvullende verzekering. Deze bijdrage is op dit moment € 15,- per maand per premiebetalende verzekerde. Deelname aan deze verzekering is zeer aantrekkelijk. De afgelopen jaren is het aantal deelnemers gegroeid. Uit voorlopige cijfers blijkt dat per 1 januari 2018 het aantal deelnemers weer verder is toegenomen. Meer informatie over dit product kunt u vinden in de recent aan de Raad gestuurde evaluatie over 2016/2017.
- Kinderen hebben een computer nodig in het hedendaagse onderwijs. Daarom heeft de gemeente voor gezinnen met schoolgaande kinderen een computerregeling. In oktober 2017 is het bedrag dat maximaal wordt verstrekt verhoogd van € 350,- naar € 400,- (per gezin, eens per 4 jaar). Ook werd de doelgroep verruimd naar kinderen vanaf groep 5 (voorheen groep 7).
- Ook een fiets is voor kinderen onontbeerlijk. Daarom kende de gemeente een fietsregeling voor kinderen die naar de brugklas gaan. De doelgroep is per oktober 2017 uitgebreid. Ook jongere kinderen kunnen (uiteraard via hun ouders) in aanmerking komen voor een fiets.

Datum
15-05-2018

- Mede door de bezuinigingen was de dienstverlening door de gemeente erg proces gestuurd en vooral digitaal. Niet alle burgers zijn vaardig genoeg om op deze manier aanspraak te maken op voorzieningen. De gemeente is eind 2017 gestart met een pilot waarbij cliënten uitgenodigd worden voor een gesprek. Uitnodigingen worden in eerste instantie verstuurd naar cliënten die al geruime tijd van een bijstandsuitkering leven maar geen aanvraag hebben ingediend voor bijvoorbeeld de individuele inkomens-toeslag. Ca. 30% van deze gesprekken leidt tot nu toe tot een aanvraag bijzondere bijstand.

Naast al deze inhoudelijke verbeteringen zien we een forse kostenstijging voor bewindvoering. Deze stijging is het gevolg van eerder gevoerd beleid op gebied van schuldhulpverlening. In Delft ondersteunen we mensen met schulden met o.a. budgetbeheer. Dat geldt ook voor mensen die niet in een schuldbemiddelingstraject zitten, maar voor wie deze vorm van ondersteuning noodzakelijk is. De bedoeling van dit budgetbeheer is dat de budgetbeheerder mensen zo ondersteunt dat zij na verloop van tijd weer in staat zijn zelf hun financiën te beheren. In eerder beleid was vastgelegd dat als mensen na 1,5 jaar budgetbeheer niet in staat zijn hun financiën te beheren zij aangemeld zouden worden voor bewindvoering.

Helaas bleek dat zeer vaak voor te komen. Als de rechter eenmaal bewindvoering oplegt, moet de gemeente deze kosten betalen (voor mensen met een laag inkomen). De rechter legt bewindvoering meestal op voor een periode van 5 jaar.

Naar aanleiding van de stijgende kosten bewindvoering (bewindvoering is duurder dan budgetbeheer) is het beleid aangepast. Mensen kunnen nu langer in budgetbeheer blijven. Zo houdt de gemeente zelf de regie op de kosten.

6. Motie: uitbreiding doelgroep naar 120%

Met het verhogen van de inkomensgrens (of beter de draagkrachtgrens) binnen de bijzondere bijstand kunnen meer mensen gebruik maken van de verschillende regelingen. Op basis van de cijfers (zie tabel 1) zou dit een uitbreiding betekenen met 1443 huishoudens. Dit betreft 2348 personen. Het aantal kinderen neemt toe met 391.

Als de huidige gebruikscijfers als uitgangspunt worden genomen (wat inhoudt dat een zelfde percentage personen/huishoudens gebruik gaat maken van de mogelijkheden) dan zou dit leiden tot een toename van de uitgaven bijzondere bijstand met ca. € 760.000,- exclusief uitvoeringskosten.

De uitvoeringskosten bedragen ca. € 50.000. Hierbij zijn een aantal kostensoorten buiten de berekening gelaten. De AV-Delft heeft al een hogere inkomensgrens Ook de budgethulp/ bewindvoering is buiten de

Datum
15-05-2018

berekening gelaten omdat mensen ongeacht het inkomen hier gebruik van maken als zij in een schuldentraject zijn opgenomen.

Tabel 3: meerkosten 120% inkomensgrens

Regeling	begroot budget	realisatie budget 2017	aantal mensen/huishoudens binnen huidige inkomensgrens	gebruik nu	gem bedrag pp+	% bereik	aantal mensen /huishoudens binnen 120%	extra in aanmerking komen	extra aanvragen bij vend bereik	extra materiële kosten indien norm voor alle regelingen naar 120%	extra kosten personeel	totaal extra kosten
individuele verstrekkingen	935.009	1.272.741	9.635	1.646	773	0	11.983	2.348	399	308.642	22.422	331.064
computerregeling alleen kinderen, per huishouden		86.406	247	234	369	1	298	51	48	17.832	2.713	20.545
fietsregeling alleen kinderen		39.568	374	184	215	0	439	65	32	6.867	1.794	8.660
individuele inkomensvoetstuk nu 105%, 36,8% van de huishoudens langdurig in armoede	557.000	664.227	1.949	1.506	441	1	2.815	866	667	294.044	20.330	314.374
jeugdsportfonds	279.440	250.377	1.746	768	326	0	2.050	304	134	43.639		43.639
jeugd cultuurfonds	30.420	30.000	1.746	143	210	0	2.050	304	24	5.106		5.106
schoolkostenregeling	365.040	308.155	1.746	1.714	180	1	2.050	304	298	53.602		53.602
Delftpas totaal	311.398	324.905	9.635	2.188	55	0	11.983	2.348	533	29.326	3.744	33.070
totaal voor deze regelingen	2.478.307	2.976.379								759.058	51.003	810.061

In de berekening is meegenomen dat de inkomensgrens voor de individuele inkomensvoetstuk ook wordt verhoogd naar 120%. Deze staat nu op 105%. Dit betekent een aanzienlijke stijging van het aantal personen dat hier aanspraak op kan maken, namelijk ca. 2360 personen. Hiervan voldoen ca. 825 personen aan het langdurigheidscriterium.

Verder zullen de werkelijke uitgaven in hoge mate afhankelijk zijn van de communicatie. In hoeverre kunnen we deze mensen, die grotendeels niet bekend zijn bij de gemeente, bereiken? En, zijn zij bereid een aanvraag in te dienen?

8. Tot slot

Bij deze brief sturen wij ter informatie drie bijlagen mee. Bijlage 1 geeft achtergrondinformatie over bijzondere bijstand in het algemeen. Bijlage 2 schetst de ontwikkelingen binnen de bijzondere bijstand in Delft de afgelopen 6 jaar.

In Bijlage 3 staat een overzicht van documenten over bijzondere bijstand die de afgelopen jaren aan de gemeenteraad zijn aangeboden.

Met deze brief beschouwen wij motie M 15 als afgedaan.

Hoogachtend,
het college van burgemeester en wethouders van Delft,

, burgemeester

, secretaris

Bijlage 1: Wat is bijzondere bijstand

Bijzondere bijstand is een vorm van gemeentelijke inkomensondersteuning. Daarbij hanteert de gemeente een inkomensgrens. Deze is vastgesteld op 110% van de bijstandsnorm die voor dat huishouden van toepassing is. Is het inkomen hoger dan 110% van de norm dat wordt onderzocht of de betrokkene zelf iets kan bijdragen in de kosten. Voor sommige kosten is de inkomensgrens hard; een hoger inkomen geeft geen recht op bijstand.

Bijzondere bijstand is een instrument dat het college de mogelijkheid geeft om in bepaalde gevallen een vorm van inkomensondersteuning te bieden. In artikel 36, eerste lid van de Participatiewet² is geregeld dat het college dit kan doen:

- als er sprake is van bijzondere noodzakelijke kosten, die,
- niet uit het normale inkomen/vermogen van het huishouden kunnen worden voldaan, en waarvoor,
- geen aanspraak bestaat op een voorliggende voorziening.

Het college bepaalt welke kosten als bijzonder en als noodzakelijk worden aangemerkt. Kosten waarvoor aanspraak kan worden gemaakt op een voorliggende voorziening zijn uitgesloten. In de Participatiewet zijn een aantal kostensoorten opgenomen waarvoor in ieder geval geen bijzondere bijstand mag worden verleend. Belangrijk voorbeelden hiervan zijn schulden (art. 13, eerste lid onder g), alimentatieverplichtingen, boetes, schades en bepaalde medische handelingen (art. 14).

Het college bepaalt ook in hoeverre het inkomen boven de uitkeringsnorm wordt meegenomen bij het vaststellen van het bedrag dat aan bijzondere bijstand wordt verstrekt. Met andere woorden: hoeveel kan betrokkene zelf bijdragen in de kosten waarvoor bijstand wordt gevraagd. Bijzondere bijstand is dus niet alleen voor burgers die een bijstandsuitkering ontvangen. Iedereen kan aanspraak maken op bijzondere bijstand.

Het college moet een altijd een individueel besluit nemen. Immers, per aanvraag moet worden vastgesteld of de aanvrager voldoet aan de voorwaarden, of de kosten waarvoor bijstand wordt gevraagd bijzonder en noodzakelijk zijn en hoeveel de betrokkene op basis van diens inkomen zelf

² Artikel 36, eerste lid Participatiewet: Onverminderd paragraaf 2.2. heeft de alleenstaande of het gezin recht op bijzondere bijstand voorzover de alleenstaande of het gezin niet beschikt over de middelen om te voorzien in de uit bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten van het bestaan en deze kosten naar het oordeel van het college niet kunnen worden voldaan uit de bijstandsnorm, de individuele inkomensvoet, de individuele studietoelage, het vermogen en het inkomen voor zover dit meer bedraagt dan de bijstandsnorm, waarbij artikel 31, tweede lid en artikel 34 tweede lid niet van toepassing zijn. Het college bepaalt het begin en de duur van de periode waarover het vermogen en het inkomen in aanmerking wordt genomen.

kan bijdragen in de kosten. Bovendien kan de gemeente controleren of de verstrekte bijstand inderdaad juist is besteed.

Er is één uitzondering. Dat is geregeld in artikel 35, derde lid van de Participatiewet. Een collectieve aanvullende zorgverzekering mag categoriaal (d.w.z. voor een hele groep) verstrekt worden vanuit de bijzondere bijstand zonder een toets naar de noodzaak. Voor de collectieve zorgverzekering (de AV-Delft) hanteert de gemeente een inkomensgrens van 130% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm. Het college heeft haar beleid rondom de bijzondere bijstand vastgelegd in beleidsregels (zie paragraaf 2).

a. Vormen van (bijzondere) bijstand

Bijzondere bijstand wordt in beginsel verstrekt als gift. In bepaalde gevallen kan besloten worden de bijzondere bijstand als lening te verstrekken. Dat is bijvoorbeeld het geval bij huisraad (inrichtingskosten). Dit wordt gezien als normale algemene kosten die iedereen uit het normale inkomen zou moeten voldoen. Dit kan door hiervoor te reserveren (sparen), danwel via aan lening (reservering achteraf). Door het verstrekken van een lening (een reservering achteraf) is het toch mogelijk een woning in te richten.

De wet biedt ook nog de mogelijkheid van bijstand in de vorm van een borgstelling. Hier wordt slechts zeer zelden gebruik van gemaakt.

b. Andere instrumenten armoedebeleid

Naast de bijzondere bijstand heeft de gemeente enkele andere instrumenten binnen het totale palet aan maatregelen om armoede te bestrijden. Binnen het anti-armoedebeleid hanteert de gemeente een ruime definitie van het begrip armoede. Armoede is het niet mee kunnen doen in de samenleving.

De gemeente Delft wil dat iedereen kan participeren, op alle terreinen. En niet alleen volwassenen, maar ook kinderen moeten volwaardig mee kunnen doen. Kinderen zijn echt een speerpunt voor de gemeente. De gemeente heeft daarvoor verschillende instrumenten. Ook deze zijn gekoppeld aan de huidige inkomensgrens van 110%. De uitgaven voor deze vormen van ondersteuning maken deel uit van de berekeningen.

De mogelijkheden om hierin een eigen beleid te voeren zijn beperkt. Inkomensbeleid is rijksbeleid. Deze vormen van ondersteuning zijn geen bijzondere bijstand omdat heel strikt niet voldaan wordt aan het begrip noodzaak. Ongerichte inkomensondersteuning, zoals het verhogen van een uitkering is niet toegestaan. De geboden ondersteuning is strak gekoppeld aan bepaalde activiteiten en een specifieke doelgroep.

De belangrijkste voorbeelden hiervan zijn:

- Het jeugdsportfonds;
- Het jeugdcultuurfonds;
- De schoolkostenregeling

En het college verstrekt vanuit het armoedebeleid subsidie aan bijvoorbeeld de voedselbank en aan vrijwilligersorganisaties die mensen met financiële problemen begeleiden.

c. Inkomens- en draagkrachtgrenzen binnen de bijzondere bijstand

Er is een verschil tussen inkomensgrenzen en draagkrachtgrenzen. In beide gevallen worden wel dezelfde bedragen aangehouden. Deze inkomensgrenzen/draagkrachtgrenzen zijn gebaseerd op de bijstandsnorm. De bijstandsnorm wordt ook vaak beschreven als het sociaal minimum.

Een *inkomensgrens* is harde grens. Een persoon die een inkomen heeft dat hoger is dan deze grens komt niet voor een bepaalde voorziening in aanmerking.

De gemeente hanteert op dit moment een inkomensgrens onder andere bij:

- De AV-Delft (inkomensgrens 130%);
- De computerregeling, (inkomensgrens 110%);
- De fietsregeling, (inkomensgrens 110%);
- De schoolkostenregeling (inkomensgrens 110%);
- De individuele inkomenstoelage (inkomensgrens 105%)

Een *draagkrachtgrens* is minder hard. Het college heeft in een beleidsregel vastgelegd dat zij geen draagkracht aanwezig acht bij mensen met een inkomen tot 110% van de bijstandsnorm. Dit geldt voor alle overige vormen van bijzondere bijstand en armoedebeleid. Heeft men een hoger inkomen dan wordt verwacht dat de aanvrager een deel van de kosten zelf voor zijn rekening neemt. Eventueel vermogen (boven de vermogensvrijlating) wordt volledig tot de draagkracht gerekend.

In deze gevallen wordt een draagberekening gemaakt

Het is een bevoegdheid van het college om deze inkomensgrenzen vast te stellen. Zij heeft dit gedaan in een beleidsregel die het laatst in 2015 is vastgesteld.

d. Bijstandsnormen (het sociaal minimum)

Het Rijk stelt de normen van de bijstand vast op basis van het bruto minimumloon. Bijstandsnormen zijn altijd netto. De bruto-netto berekening is echter anders, met name door de heffingskortingen, en dan met name de arbeidskorting. Zodoende komt de netto bijstandsnorm toch iets lager uit dan bij een werkende met het minimumloon.

Het feit dat bijstandsnormen netto zijn betekent niet de bijstandsontvanger geen belasting betaalt. Aan het eind van het kalenderjaar wordt berekend hoeveel belasting hoort bij het netto bijstandsbedrag dat de cliënt heeft ontvangen. Dat belastingbedrag moet de gemeente betalen aan het Rijk.

De bijstandsnorm voor een echtpaar is gebaseerd op 100% van het minimumloon. De norm voor een alleenstaande is 70% hiervan. Zijn er meerdere volwassen personen woonachtig in 1 woning dan is de kostendelersnorm van toepassing. Dat betekent het bedrag waar ieder als

Datum
15-05-2018

uitkering recht op heeft minder is naarmate er meer personen in 1 woning wonen. Er zijn wel enkele uitzonderingen.

Voor jongeren tot en met 20 jaar gelden andere, lagere bedragen. Deze normen zijn afgeleid van het minimumjeugdloon en de kinderbijslag.

Inkomensbeleid is voorbehouden aan het Rijk. Het is de gemeente niet toegestaan uitkeringsnormen te verhogen of anderszins ongerichte inkomensondersteuning te geven.

De uitkeringsnormen worden halfjaarlijks bijgesteld op basis van loon- en prijsontwikkelingen.

Een klein overzicht:

	Norm incl 5% vakantiegeld	Norm exclusief 5% vakantiegeld	110% inclusief vakantiegeld	130% incl. vakantiegeld
echtpaar	1417,32	1346,45	1559,05	1845,52
alleenstaande	992,12	942,52	1091,34	1289,70

Bedragen zijn per maand, per 1-1-2018.

Bijlage 2. De ontwikkelingen van de inkomensgrenzen bijzondere bijstand sinds 2013

Soort verstrekking	Tot 2013	Vanaf 2015	Nu
Indivuele bijzondere bijstand	130%	110%	110%
Budgethulp/bewindvoering			
AV-Delft	130%	130%	130%
Delftpas	130%	130%	110%
Schoolkostenregeling	130%	110%	110%
Jeugdsportfonds	130%	110%	110%
Jeugdcultuurfonds	130%	110%	110%
Computerregeling	130%	110%	110%
Fietsregeling	Bestond niet	110%	110%
Individuele inkomensstoets	105%	105%	105%

De individuele inkomensstoets heette voor 2015 de langdurigheidstoelage

De afgelopen jaren zijn er enkele wijzigingen geweest in de door de gemeente gehanteerde inkomensgrenzen /draagkrachtgrenzen. Hieronder vindt u een overzicht.

Bron 2015: Nota aanpassingen bijzondere bijstand; registratienummer: 1234953; november 2014

Deze nota kende maar slechts één aanpassing in de gebruikte inkomensgrenzen, namelijk die van de Delftpas (van 130% naar 110%). Wel werden in deze nota veel vergoedingen aangepast.

De nota viel samen met de invoering van de P-wet. Dit betekende het afschaffen van de mogelijkheden van categoriale bijzondere bijstand. De toen geldende 3-in-1 regeling moest worden beëindigd. Sport en cultuur werden toen ondergebracht bij jeugdsportfonds en jeugdcultuurfonds. De schoolkostenregeling werd een onderdeel van de Delftpas.

Andere besluiten uit deze nota waren:

- Invoeren van de fietsregeling;
- Verhoging van de toeslagen binnen de individuele inkomensstoets;
- Invoering individuele studietoelage
- De draagkrachtgrens voor alleenstaand ouders wordt gelijk aan die van echtparen;
- Uitbreiding pakket AV-Delft in verband het afschaffen van de WTCCG en de CER;
- De inkomensgrens van de Delftpas werd verlaagd van 130% naar 110%.

Datum
15-05-2018

Bron 2013: Bestedingsvoorstel bijzondere bijstand; registratienummer 1740483; juni 2012

Deze nota kende wel enkele aanpassingen in de inkomensgrenzen. Daarnaast waren er ook aanpassingen in de hoogte van de vergoedingen. De belangrijkste elementen uit deze nota zijn:

- Voor categoriale bijzondere bijstand werd van rijkswege een inkomensgrens (max.110%) ingevoerd waardoor deze voor de 3-in-1 regeling (sport, cultuur en schoolkosten) moest worden verlaagd. De sportregeling voor volwassenen moest worden beëindigd.
- Voor de individuele bijzondere bijstand wordt de inkomensgrens/draagkrachtgrens verlaagd van 130% naar 110%.
- Tegen rijksregelgeving in blijft de inkomensgrens voor de AV-Delft 130% in plaats van 110%.
- Medische kosten alleen via de collectieve zorgverzekering.

Datum
15-05-2018

Bijlage 3: Documenten beleid bijzondere bijstand en armoedebeleid.

Het gemeentelijkbeleid m.b.t. de bijzondere bijstand en armoedebestrijding ligt vast in een aantal documenten, waaronder:

- De beleidsnota schuldhulpverlening en budgetbeheer 2015 – 2018
- De beleidsregel AV-Delft
- De beleidsregel bijzondere bijstand 2015
- De beleidsregel schuldhulpverlening gemeente Delft
- De uitkomsten van de evaluatie beleidsnota SHV nieuwe stijl (bijlage 1)
- Inkomenseffect rapportage NIBUD 2015
- Bestedingsvoorstel bijzondere bijstand; registratienummer 1740483; juni 2012
- Nota aanpassingen bijzondere bijstand; registratienummer; 1234953; november 2014